

При цьому, біологічні загрози існують різних категорій. За даними ООН, *всесвітній біологічний захист* (включно з вакцинами проти відомих форм збудників, антибіотики, спеціальні протигази і одяг, тощо) обійшовся б мінімум у 80 млрд. доларів. Але є ще проблема – ідентифікація збудника.

Інтегральна система біологічної детекції (BIDS), що існує зараз, спроможна ідентифікувати за 30 хвилин 4 види відомих біологічних агентів. Розпізнати інші біологічні загрози в короткий термін ця складна система не здатна. *Ефективного засобу протистояння масованій біологічній атаці або терору на даний момент немає.*

ГІГІЄНИЧНА ОЦІНКА ПОВЕДІНКИ ТА ДИНАМІКИ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ КОМБІНОВАНИХ ФУНГІЦИДІВ НА ОСНОВІ ДИФЕНОКОНАЗОЛУ І НОВОЇ ДІЮЧОЇ РЕЧОВИНИ ЦИФЛУФЕНАМІДУ В РОСЛИНАХ ТА ҐРУНТІ

Ставніченко П.В., Антоненко А.М., Бардов В.Г., Омельчук С.Т., Ткаченко С.М.

*Національний медичний університет імені О.О. Богомольця
Кафедра гігієни та екології №1*

Одним із головних методів у захисті сільськогосподарських культур від широко розповсюджених грибкових, бактеріальних і вірусних захворювань є використання хімічних засобів захисту рослин. Однак відомо, що при багаторазовому внесенні стійких пестицидів, ґрунт може стати джерелом забруднення продукції рослинництва і в подальшому бути фактором ризику для здоров'я людини.

Тому метою нашої роботи була гігієнічна оцінка поведінки та динаміки залишкових кількостей комбінованих фунгіцидів на основі дифеноконазолу і нової діючої речовини цифлуфенаміду в рослинах і ґрунті.

Матеріали та методи дослідження. Натурні дослідження препаратів Діналі (дифеноконазол, 60 г/л і цифлуфенамід, 30 г/л) при застосуванні на виноградниках та Циделі Топ (дифеноконазол, 125 г/л та цифлуфенамід, 15 г/л) на помідорах, огірках, яблуках проводили в різних ґрунтово-кліматичних умовах України з максимальною нормою витрати впродовж вегетаційних сезонів 2013 – 2016 років. Для встановлення класу небезпечності за стійкістю у ґрунті та зеленій масі рослин розраховували середній показник періоду напівруйнування.

Результати дослідження. Встановлено, що при застосуванні нового комбінованого препарату Циделі Топ для обробок сільськогосподарських

культур його діючі речовини цифлуфенамід та дифенокназол вже на (7 – 14) добу в ґрунті не були виявлені (їх кількості були нижче межі кількісного визначення (МКВ)). При застосуванні препарату Діналі залишкові кількості нової сполуки цифлуфенаміду в ґрунті були нижче МКВ на 7 добу після обробки, а дифенокназолу були присутні в усіх пробах, хоч і в незначних кількостях (до 0,07 мг/кг). Це можна пояснити типом ґрунту в місці обробки – чорноземи на важких глинах, переважно солончакуваті. Метаболізм і переміщення дифенокназолу в високомінералізованих глинистих ґрунтах проходить повільно, бо вони бідні на мікрофлору, яка є основним фактором його руйнування у ґрунті. Однак до моменту збору врожаю залишкові кількості сполуки були менше межі визначення методу. Рівні дифенокназолу поступово знижувались в яблуках та винограді і були нижче МКВ на 28 добу після обробки, в помідорах та огірках – на 7 добу.

Середній показник періоду напівруйнування (t_{50}) для дифенокназолу становить 10,5 діб та 13,8 діб у ґрунті та зеленій масі рослин, відповідно; для цифлуфенаміду – 14,9 та 18,1 доби, відповідно.

Згідно з ДСанПіН 8.8.1.002-98 в ґрунтово-кліматичних умовах України за стійкістю у ґрунті дифенокназол та нова сполука цифлуфенамід відносяться до III класу небезпечності (помірно стійкі); за стійкістю у вегетуючих рослинах – до III класу (помірно стійкі).

Висновок. Таким чином, діюча речовина цифлуфенамід є менш стійкою, ніж його попередники; швидко зникає із ґрунту та рослин і є мало небезпечним для споживача.

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ «ШКІЛЬНОЇ ЗРІЛОСТІ» ПРИ ВСТУПІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Стасюк Л.А., Мартіянова Ю.В., Бевз Р.Т., Туманова Т.О., Швагер О.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Реформування системи шкільної освіти, що відбувається на сьогодні в Україні, передбачає як зміну тривалості навчання (перехід на 12-річну школу), так і організацію навчально-виховного процесу на основі особистісного підходу до дитини, з врахуванням її індивідуальних психофізіологічних особливостей. Відомо, що зміна соціального статусу при вступі дитини до школи є одним з найскладніших періодів у процесі її росту та розвитку. З огляду на це забезпечення сприятливого перебігу адаптації першокласника до перебування у новому для нього закладі і соціальному середовищі є